

Aan:

De uitbaters en gebruikers van de regionale en lokale vliegvelden

Uw contactpersoon

Sven Van Loo

E-mail

sven.vanloo@dofi.fgov.be

T

02 793 81 21

F

02 274 66 37

Uw referentie

-

Onze referentie

DCGGO/G/SVL/08/02

Bijlagen

3

Brussel

15.04.2008

Overschrijden van de buitengrenzen

Geachte mevrouw

Geachte heer

De afgelopen tijd is gebleken dat op verschillende kleinere vliegvelden en heliavens in België regelmatig inbreuken gebeuren tegen de wetgeving inzake het overschrijden van de buitengrenzen. Ongetwijfeld zijn deze inbreuken het gevolg van het niet voldoende vertrouwd zijn met de bewuste wetgeving die van toepassing is, zowel de Belgische als de Europese. Dit schrijven hoopt hieraan te verhelpen, en eveneens de verschillende betrokken partijen op hun verantwoordelijkheden te wijzen.

Sinds de inwerkingtreding op 26.03.1995 van de *Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen* (korter: de Schengenuitvoeringsovereenkomst of SUO), wordt er een onderscheid gemaakt tussen binnen- en buitengrenzen.

De binnengrenzen zijn de grenzen tussen de verschillende Schengenstaten onderling, zoals bijvoorbeeld de grenzen tussen België en Nederland of Frankrijk. Bij het overschrijden van deze grenzen is men niet meer onderworpen aan een grenscontrole. De buitengrenzen zijn dan de resterende grenzen, tussen enerzijds een Schengenstaat en anderzijds een staat die niet deelneemt aan de Schengensamenwerking. Daaronder vallen ook de luchthavens, voor zover hierop vluchten vertrekken naar het Verenigd Koninkrijk, Ierland of Zwitserland of andere derde landen.

Deze reizigers moeten logischerwijze wel onderworpen worden aan een grenscontrole. De Schengensamenwerking heeft aan deze grenscontroles een groter belang toegekend: elke lidstaat voert deze immers niet enkel voor zichzelf uit, maar meteen ook voor de andere Schengenstaten. Dit brengt met zich mee dat het overschrijden van de buitengrenzen en de grenscontrole in alle Schengenstaten op dezelfde manier dient

te gebeuren. Dit wordt geregeld door de SUO (ondertussen vervangen door de Schengengrenscore¹), maar ook door de nationale wetgeving².

Een bepaling die in het kader van dit schrijven bijzonder belangrijk is, is het principe dat de buitengrenzen enkel maar mogen worden overschreden via de grensdoorlaatposten (art. 4 Schengengrenscore, art. 15 van het uitvoeringsbesluit van de Vreemdelingenwet³ en toekomstig art. 4bis van de Vreemdelingenwet zelf). België kent 13 erkende grensdoorlaatposten, waaronder zes luchthavens: Brussels Airport, Charleroi-Gosselies, Luik-Bierset, Antwerpen-Deurne, Oostende en Wevelgem. Dit zijn dus meteen de enige luchthavens waar een rechtstreekse vlucht met een extra-Schengenland mag opstijgen of landen. De achterliggende reden is eenvoudig: enkel op deze luchthavens is een politie-eenheid aanwezig die de grenscontroles kan uitvoeren, en bovendien zijn ook enkel deze luchthavens technisch uitgerust om de controles volledig en correct te laten plaatsvinden.

Dit heeft dus als gevolg dat vluchten die vertrekken van kleinere regionale vliegvelden niet rechtstreeks mogen doorvliegen naar een extra-Schengenland, maar eerst een tussenlanding dienen te maken op een grensdoorlaatpost. Eens de grenscontrole ondergaan, kan er worden doorgevlogen naar de voorziene bestemming. Uiteraard is in de omgekeerde reisweg hetzelfde principe van toepassing.

Op dit principe kunnen geen afwijkingen worden toegestaan. Vanzelfsprekend houdt de reglementering rekening met noodsituaties en is een noodlanding buiten de erkende grensdoorlaatposten niet verboden. Echter, gelet op het uitzonderlijke en onvoorziene karakter van dergelijke gebeurtenissen, kan dit geen aanleiding zijn voor het toestaan van andere uitzonderingen. Bovendien, zelfs bij een noodgeval moet onmiddellijk de Federale Politie op de dichtstbijzijnde grensdoorlaatpost verwittigd worden en kan de vlucht niet verder gezet worden dan na toestemming van de grenswachters en van de douaneautoriteiten.⁴

Om de afdwingbaarheid van deze rechtsregels te verhogen, zal vanaf 1 juni 2008 de Vreemdelingenwet een sanctie voorzien in artikel 4bis. Dit laat toe om een administratieve boete van 200 EUR op te leggen wanneer de buitengrenzen worden overschreden langs een andere plaats dan een toegelaten grensdoorlaatpost. Bovendien bevat de huidige wetgeving nu reeds een mogelijkheid⁵ om administratieve boetes op te leggen aan de vervoerder, wanneer hij passagiers naar België brengt die niet in het bezit zijn van de nodige binnenkomstdocumenten. Hier gaat het om een bedrag van 3.750 EUR, waarbij de wetgever geen mogelijkheid heeft voorzien om dit bedrag te verminderen naargelang de omstandigheden.

¹ Verordening (EG) Nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore).

² Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "Vreemdelingenwet").

³ Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "VreemdelingenKB").

⁴ Bijlage VI bij de Schengengrenscore, punt 2.1.4.

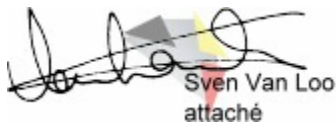
⁵ Art. 74/4bis van de Vreemdelingenwet.

Wij rekenen op de medewerking van alle betrokken partijen om het onwettig overschrijden van de buitengrenzen in de toekomst te voorkomen. De uitbaters van de vliegvelden verzoeken we om het nodige te doen om de gebruikers van het vliegveld, zowel piloten, leerlingen als passagiers, in te lichten en te sensibiliseren. Aan de piloten en instructeurs vragen we om zich te houden aan de reglementering, en de buitengrenzen uitsluitend te overschrijden via een tussenlanding in een erkende grensdoorlaatpost naar keuze. Ten opzichte van de passagiers tenslotte verwachten we dat zij niet pogen de vervoerder aan te zetten om de grenscontrole te omzeilen.

Als bijlage bij dit schrijven vindt u de relevante wetgeving. Indien bepaalde zaken na het lezen van dit schrijven onduidelijk blijven, dan zijn wij beschikbaar voor verdere toelichting via de contactgegevens die vooraan vermeld zijn.

Hoogachtend

Voor de Minister van Migratie- en asielbeleid,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Sven Van Loo'. The signature is written over a small, semi-transparent version of the ibz logo.

Sven Van Loo
attaché

Sven Van Loo
Attaché

Schengengrenscode

TITEL II

BUITENGRENZEN

HOOFDSTUK I

Overschrijden van de buitengrenzen en toegangsvoorwaarden

Artikel 4

Overschrijden van de buitengrenzen

1. De buitengrenzen mogen slechts via de grensdoorlaatposten en gedurende de vastgestelde openingstijden worden overschreden. Aan de grensdoorlaatposten die niet 24 uur per etmaal open zijn, worden de openingstijden duidelijk aangegeven.

De lidstaten stellen de Commissie overeenkomstig artikel 34 in kennis van de lijst van hun grensdoorlaatposten.

2. In afwijking van lid 1 kunnen op de verplichting om de buitengrenzen uitsluitend via de grensdoorlaatposten en gedurende de vastgestelde openingstijden te overschrijden, uitzonderingen worden toegestaan:

- a) in het kader van de pleziervaart of de kustvisserij;
- b) voor zeelieden die van boord gaan om in de haven waar hun vaartuig heeft aangelegd of in de aanpalende gemeenten te verblijven;
- c) voor personen of groepen van personen wanneer bijzondere omstandigheden daartoe nopen en mits zij in het bezit zijn van de door de nationale wetgeving voorgeschreven vergunningen en dit niet in strijd is met overwegingen van openbare orde en binnenlandse veiligheid van de lidstaten;
- d) voor personen of groepen van personen in geval van een onvoorziene noodsituatie.

3. Onverminderd de uitzonderingen in lid 2 en de verplichtingen inzake internationale bescherming, stellen de lidstaten overeenkomstig hun nationaal recht sancties op het onrechtmatig overschrijden van de buitengrenzen buiten de grensdoorlaatposten en de vastgestelde openingstijden. Deze sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

BIJLAGE VI

Specifieke voorschriften voor de verschillende soorten grenzen en de verschillende vervoermiddelen die voor de overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten worden gebruikt

[...]

2. Luchtgrenzen

2.1. Procedures voor de controles op internationale luchthavens

2.1.1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten zorgen ervoor dat de luchthavenexploitant de nodige maatregelen neemt met het oog op de fysieke scheiding van passagiersstromen van interne vluchten enerzijds en passagiersstromen van andere vluchten anderzijds. Daartoe worden op alle internationale luchthavens passende voorzieningen aangebracht.

2.1.2 De plaats waar de grenscontroles worden uitgevoerd, wordt volgens onderstaande procedure bepaald:

- a) passagiers die van een vlucht uit een derde land op een interne vlucht overstappen, worden op de luchthaven van aankomst van de vlucht uit het derde land aan een inreiscontrole onderworpen. Passagiers die van een interne vlucht op een vlucht naar een derde land overstappen (transferpassagiers), worden aan een uitreiscontrole onderworpen op de luchthaven vanwaar de vlucht naar het derde land vertrekt;
- b) voor vluchten uit of naar een derde land zonder transferpassagiers, en voor vluchten met verschillende tussenlandingen op luchthavens van de lidstaten zonder verandering van luchtvaartuig, geldt het volgende:
 - i) passagiers van vluchten uit of naar derde landen zonder voorafgaande of aansluitende transfer op het grondgebied van de lidstaten, worden op de luchthaven van aankomst aan een inreiscontrole en op de luchthaven van vertrek aan een uitreiscontrole onderworpen;

- ii) passagiers van vluchten uit of naar derde landen met verschillende tussenlandingen op het grondgebied van de lidstaten zonder verandering van luchtvaartuig (transitpassagiers), waarbij voor het vluchtgedeelte over het grondgebied van de lidstaten geen nieuwe passagiers aan boord worden genomen, worden op de luchthaven van bestemming aan een inreiscontrole en op de luchthaven van inscheping aan een uitreiscontrole onderworpen;
- iii) wanneer het vluchten uit of naar derde landen met verschillende tussenlandingen op het grondgebied van de lidstaten betreft en de luchtvaartmaatschappij passagiers aan boord kan nemen voor een traject dat uitsluitend op het grondgebied van de lidstaten is gelegen, worden passagiers op de luchthaven van inscheping aan een uitreiscontrole en op de luchthaven van bestemming aan een inreiscontrole onderworpen.

Passagiers die bij deze tussenlandingen reeds aan boord zijn en niet op het grondgebied van de lidstaten zijn ingescheept, worden aan de onder b), ii), genoemde controle onderworpen. De omgekeerde procedure geldt wanneer bij dergelijke vluchten het land van bestemming een derde land is.

- 2.1.3. In beginsel worden geen grenscontroles uitgevoerd in het luchtvaartuig of aan de gate, tenzij dit gerechtvaardigd is in het licht van een analyse van de gevaren voor de binnenlandse veiligheid of van het risico van illegale immigratie. Teneinde te garanderen dat personen op luchthavens die als grensdoorlaatpost zijn aangemerkt, worden gecontroleerd overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 13, zorgen de lidstaten ervoor dat de luchthavenbeheerder de nodige maatregelen neemt om de passagiersstroom naar de controlevoorzieningen te leiden.

De lidstaten zorgen ervoor dat de luchthavenbeheerder de nodige maatregelen neemt om te voorkomen dat de voorbehouden zones, zoals de transitzones, worden betreden of worden verlaten door personen die daartoe niet bevoegd zijn. In beginsel worden in de transitzone geen controles verricht, tenzij dit gerechtvaardigd is in het licht van een analyse van de gevaren voor de binnenlandse veiligheid of van het risico van illegale immigratie; controles in deze zone kunnen met name worden verricht op personen die aan een luchthaventransitvisumplicht zijn onderworpen, teneinde te controleren of deze personen in het bezit zijn van een dergelijk visum.

- 2.1.4. Wanneer een luchtvaartuig dat een verbinding uit een derde land verzorgt, in geval van overmacht, bij dreigend gevaar of op instructie van de bevoegde autoriteiten, op een niet als grensdoorlaatpost aangewezen vliegveld moet landen, kan de vlucht niet worden voortgezet zonder de toestemming van de grenswachters en de douaneautoriteiten. Hetzelfde geldt wanneer een luchtvaartuig dat een verbinding uit een derde land verzorgt, landt zonder dat daarvoor toestemming is gegeven. In ieder geval zijn de artikelen 6 tot en met 13 van toepassing voor de controle van de personen aan boord van deze luchtvaartuigen.

2.2. Procedures voor controles op secundaire luchthavens

- 2.2.1. Er wordt voor gezorgd dat ook op luchthavens die naar nationaal recht niet als verkeersluchthavens zijn aangemerkt („secundaire luchthavens”), maar die officieel voor vluchten uit of naar derde landen zijn opengesteld, personencontroles overeenkomstig de artikelen 6 tot en met 13 worden uitgevoerd.

- 2.2.2. Onverminderd Verordening (EG) nr. 2320/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van de beveiliging van de burgerluchtvaart, kan, in afwijking van punt 2.1.1, op secundaire luchthavens worden afgezien van de voorzieningen voor de fysieke scheiding van passagiers van interne vluchten en andere vluchten. Voorts hoeven bij een lage intensiteit van het luchtvaartverkeer de grenswachters niet permanent aanwezig te zijn, op voorwaarde dat kan worden gegarandeerd dat zij zo nodig tijdig ter plaatse kunnen zijn.

- 2.2.3. Indien de grenswachters niet permanent aanwezig zijn, stelt de luchthavenbeheerder de grenswachters tijdig in kennis van de aankomst en het vertrek van een vliegtuig dat een vlucht uit of naar een derde land verzorgt.

2.3. Personencontroles op particuliere vluchten

- 2.3.1. Bij particuliere vluchten uit of naar derde landen verstrekt de gezagvoerder aan de grenswachters van de lidstaat van bestemming en, in voorkomend geval, van de lidstaat van de eerste binnenkomst, vóór het opstijgen een „algemene verklaring” (general declaration), die met name een vliegplan als bedoeld in bijlage 2 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart en gegevens betreffende de identiteit van de passagiers bevat.

- 2.3.2. Wanneer een particuliere vlucht uit een derde land naar een lidstaat een tussenlanding maakt op het grondgebied van een andere lidstaat, verrichten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van binnenkomst grenscontroles en brengen zij op de in punt 2.3.1 bedoelde algemene verklaring een inreisstempel aan.

- 2.3.3. Als niet met zekerheid kan worden bepaald of een vlucht uit of naar het grondgebied van de lidstaten geen tussenlanding op het grondgebied van een derde land maakt, verrichten de bevoegde autoriteiten, zowel op internationale als op secundaire luchthavens, een personencontrole overeenkomstig de punten 2.1 en 2.2.
- 2.3.4. Aankomst en vertrek van zweefvliegtuigen, ultralichte vliegtuigen, helikopters, zelfgebouwde luchtvaartuigen waarmee slechts korte afstanden kunnen worden afgelegd, en bestuurbare luchtballonnen, zijn geregeld bij de nationale wetgeving en, in voorkomend geval, bij bilaterale overeenkomsten.

Bijlage 2: Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(Toekomstig) **artikel 4bis** (ingevoegd door de wet van 25 april 2007, inwerkingtreding 01.06.2008)

§ 1. Aan de buitengrenzen in de zin van de internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België binden of van de Europese regelgeving, dient het binnenkomen en het verlaten van het Rijk plaats te grijpen via een toegelaten doorlaatpost, dit gedurende de vastgestelde openingstijden, zoals aangegeven bij deze doorlaatposten.

§ 2. De vreemdeling is verplicht om zowel bij het binnenkomen als bij het verlaten van het Rijk uit eigen beweging zijn reisdocumenten te tonen.

§ 3. Een administratieve geldboete van 200 euro kan door de minister of zijn gemachtigde worden opgelegd aan de vreemdeling die de verplichting bedoeld in § 1 niet naleeft.

Indien de schending, van de verplichting, bedoeld in § 1, te wijten is aan een nalatigheid van de vervoerder, is deze hoofdelijk aansprakelijk met de vreemdeling voor het betalen van de opgelegde boete.

De beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangestelden of lasthebbers wordt opgelegd.

De administratieve geldboete kan betaald worden door middel van de consignatie van het verschuldigde bedrag bij de Deposito- en Consignatiekas.

§ 4. De vreemdeling of vervoerder die de beslissing van de minister of van diens gemachtigde betwist, stelt binnen een termijn van één maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift, beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.

Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven.

De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 5. Indien de vreemdeling of vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtbank van eerste aanleg ter kennis gebracht van de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.

§ 6. Indien de vreemdeling of de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.

Artikel 74/4bis

§ 1. De Minister of diens gemachtigde kan een administratieve geldboete van 3 750 EUR opleggen aan :

1° de openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

2° de openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

3° de openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht - met uitzondering van grensverkeer - voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken ;

4° de openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor luchthaventransit in België of voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

5° de openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

6° de openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht - met uitzondering van grensverkeer - voor elke passagier die hij naar België vervoert ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor de doorreis in België of voor toegang tot dat derde land vereist zijn.

De administratieve geldboete kan worden verminderd overeenkomstig een protocolakkoord dat voorafgaandelijk wordt afgesloten tussen de vervoerder en de Minister of diens gemachtigde.

De minister of diens gemachtigde bepaalt in het proces-verbaal waarbij de inbreuk wordt vastgesteld, het bedrag van de administratieve geldboete.

De beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangestelden of lasthebbers wordt opgelegd.

§ 2. Het bedrag van de administratieve geldboete wordt teruggegeven indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de hoedanigheid van vluchteling erkent of de subsidiaire beschermingsstatus toekent aan de vreemdeling die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorziene documenten en die aan de grens een asielaanvraag heeft ingediend.

Het bedrag van de administratieve geldboete wordt eveneens teruggegeven indien de betrokken vreemdeling tijdelijke bescherming geniet overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IIbis.

§ 3. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger in gebreke blijft de administratieve geldboete onmiddellijk te betalen of te consigneren, kan de minister of diens gemachtigde beslissen tot inhouding van het vervoermiddel dat voor het vervoer werd gebruikt of van een ander vervoermiddel toebehorend aan dezelfde vervoerder.

De kosten en de risico's die gepaard gaan met het inhouden van het vervoermiddel vallen ten laste van de vervoerder.

§ 4. Het vervoermiddel blijft ingehouden totdat :

1° de vervoerder of diens vertegenwoordiger de administratieve geldboete betaalt;

2° de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete consigneert bij de Deposito- en Consignatiekas;

3° de rechtbank van eerste aanleg beslist dat de administratieve geldboete niet verschuldigd is;

4° de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde de toestemming geeft om het vervoermiddel vrij te geven voor vertrek.

§ 5. De vervoerder die de beslissing van de minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van één maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.

Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep van de vervoerder ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven of wordt het ingehouden vervoermiddel vrijgegeven voor vertrek.

De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 6. Indien de vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtbank van eerste aanleg ter kennis gebracht van de administratie van Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.

§ 7. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.

Bijlage 3: Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen

Artikel 15

Aan de buitengrenzen in de zin van de internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België binden, dient het binnenkomen en het verlaten van het Rijk plaats te grijpen via een toegelaten doorlaatpost, dit gedurende de vastgestelde openingstijden.

De vreemdeling is verplicht om zowel bij de inreis als bij de uitreis uit eigen beweging zijn reisdocument te tonen.